

ה"ת 38077/01/15 - ח'ליל אג'באריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ה"ת 38077-01-15 אג'באריה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקש	ח'ליל אג'באריה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה להחזרת רכב גרר מס' רישוי 16-202-51, הרשום ע"ש המבקש, ולהשבת שני מכשירי טלפון סלולרי, אשר נתפשו בחזקת המבקש. הרכב נתפש ע"י משטרת ישראל בתאריך ה - 8/1/15, וזאת לאחר שהוברר כי המבקש העמיס עליו באותו היום מלגזה, ללא אישור בעלי המלגזה. המבקש הכחיש בחקירתו כי ניסה לגנוב את המלגזה וטען כי הוזמן למקום ע"י אחד בשם "אושרי", אשר בקשו לגרור את המלגזה לצורך שיפוץ. גרסת המבקש, הטעונה בדיקה וחקירה, כרוכה בטענות בדבר קשר טלפוני בין המבקש לבין "אושרי". החקירה נמצאת בשלב זה בעיצומה וטרם גובשו מסקנות סופיות בנוגע לחשד המיוחס למבקש. במהלך הדיון נמסר לבית המשפט, מפי ב"כ המבקש, כי שווי הרכב הנו כ - 60000 ₪. לא נמסר אומדן אחר מאת נציג המשיבה.

2. ב"כ המבקש טען כי יש להורות על שחרור הרכב ללא כל ערבויות, שכן הרכב משמש לפרנסתו של המבקש.

3. המשיבה התנגדה לכתחילה לשחרור התפושם, נוכח העובדה שהחקירה טרם נסתיימה, ברם לא נטען כי קיים צורך חקירתי-ראייתי בהמשך ההחזקה ברכב. ב"כ המשיבה השאיר לשקול דעת בית המשפט את שחרור הרכב, ובלבד שיפקדו ערבויות בשווי הרכב ויקבעו תנאים נוספים להבטחת חילוט עתידי של הרכב, במידה ויוגש כנגד המבקש כתב אישום.

4. בהתאם להלכה הפסוקה, בהקשר של תפישת חפץ והחזקתו טרם הגשת כתב אישום, שומה על בית המשפט להשתכנע כי קיים יסוד סביר להניח שבוצעה עבירה ושהרכב קשור בביצוע העבירה או ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה. הרמה הראייתית הנדרשת דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם אישום, שהנו חשד סביר לביצוע העבירה.

(ראו למשל בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מ"י, סעיף 12 להחלטה).

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראיתית מספקת בנוגע לחשד המיוחס למבקש וקיים יסוד סביר להניח שהמבקש היה מעורב בניסיון לגניבת המלגזה, באמצעות רכב הגרר נשוא הבקשה (ראו המסמכים שסומנו על ידי 1/במ-5 בתיק החקירה).

6. מכשירי הטלפון הסלולרי, אשר נתפשו בחזקת המבקש, דרושים לצרכי חקירה ועשויים להוות ראיה בהליך פלילי עתידי (ראו המסמכים שסומנו על ידי 6/במ, 7/במ בתיק החקירה). לפיכך, לא בשלה העת להורות על החזרתם לידי המבקש ואני דוחה את הבקשה בעניין זה.

7. נוכח עמדת המשיבה בנוגע לרכב הגרר, השאלה העומדת להכרעה הנה כלום ניתן להורות על השבת הרכב לבעליו, בהינתן כוונת המשיבה לשקול בקשת חילוט של הרכב, במסגרת ההליך הפלילי.

8. בבש"פ 5550/08 חי שמעון נ' מ"י (פורסם במאגרים), קבעה כב' השופטת ארבל, בדונה בבקשה להחזרת רכב תפוש, את הדברים הבאים:

"התכלית העומדת בבסיס הטלת הערבויות בנסיבות דן הינה הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי של הרכב. אכן, תכליתן אינה לסכל את השבת הרכב לחזקתו של העורר. על בית המשפט מוטלת, אפוא, החובה לתור אחר האמצעי אשר פגיעתו היא פחותה, באופן אשר יגשים את התכלית להבטחת אפשרות חילוט עתידי של הרכוש מחד גיסא, ואשר יפגע באופן מינימאלי בזכותו החוקתית של בעל הרכוש ליהנות מקניינו מאידך גיסא. מלאכת החיפוש אחר האמצעי החלופי האמור הינה, אפוא, פרי איזון, המעמיד על כפות המאזניים את האינטרס הציבורי אל מול האינטרס הפרטי של בעל הרכוש, באופן אשר יבטיח כי הפגיעה בזכותו של בעל הרכוש התפוס לא תהא בלתי מידתית".

9. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה דן, לרבות שוויו של הרכב, סבורני כי האיזון הראוי בין זכותו הקניינית של המבקש לבין האינטרס הציבורי הנוגע להבטחת אפשרות חילוט עתידי, מוביל למסקנה כי ניתן להשיב את הרכב לידי המבקש, וזאת בתנאי שימולאו מכלול התנאים הבאים:

א. הפקדה במזומן או הפקדת ערבות בנקאית בסך של 15000 ₪.

ב. חתימה על התחייבות מטעם המבקש על סך של 40000 ₪.

ג. חתימת ערבות צד ג' של ערב שיציג תלוש משכורת ו/או אישור מאת עו"ד על הכנסה של לפחות 6000 ₪. הערבות בגובה של 25000 ש"ח.

ד. הטלת עיקול במשרד הרישוי על הרכב.

ה. הצגת תעודת ביטוח מקיף לרכב שבו המדינה רשומה אף היא כמותב.

ו. איסור מוחלט לעשות כל דיספוזיציה ברכב.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

המשיבה מתבקשת לאסוף את תיקן החקירה, אשר הושאר לעיון בית המשפט, בתיאום עם המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ה, 26 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.